

Nazwisko CHMIELEWSKA

Imiona HALSZKA (HALINA) Pseudonim

Z domu WOJTOWICZ

Data urodzenia Miejscowość, kraj

Data śmierci 1.10.2006 Miejscowość, kraj Rehoboth WA

Lat życia

Adres cmentarza

Źródła: Kęzetał no 265 - 2006

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jezewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód Tytuły naukowe

Rodzaj wojska Stopień wojskowy

Odznaczenia

Wzrostek Nr. 265 R. 2006

Ś.p. hm. Halszka Chmielewska nee Wojtowicz

Harcerską drogę zaczęła w druż. Im. Emilii Plater w Chorągwi Krakowskiej w r.1926. Była zastępową, drużynową, przyboczną hufcowej; prowadziła założony przez siebie Krag starszoharcerski. Po maturze, prowadziła drużynę pracując w Żurawnie, małym miasteczku na Podolu. Wywieziona z rodziną do ZSRR do Jakuckiej Obłści, mimo potwornych warunków pracy i mieszkania, z kilkoma odnalezionymi wśród zesłańców harcerkami zorganizowała zastęp „Syberyjskie Siekiery”. Za zadanie postawiły sobie wzajemną pomoc, opiekę nad dziećmi i starcami, ewidencje zmarłych i prowadzenie wspólnych modlitw.

Po tzw. „amnestii” dotarła do tworzącego się w Rosji wojska polskiego w Kermine. Z armią gen. Andersa dotarła do Iraku, gdzie wyszła za męża. Po wojnie przyjechali do Anglii, a potem przenieśli się do Detroit. Tam wróciła do czynnej pracy w harcerstwie na różnych funkcjach, m.inn. była hufcową hufca „Ziemia Rodzinna”, z którym później współpracowała przez wiele lat, już jako kierowniczką zastępu instruktorek „Iskry”. Pracowała również w 5 polskich szkołach, przez 6 lat prowadziła kurs j.polskiego na Uniwersytecie Wayne w Detroit, a przez lat 18 była redaktorką działu kulturalno-literackiego w dzienniku Polskim w Detroit. Ciężka choroba uniemożliwiła jej pracę w ostatnich latach życia.

Zmarła 1 października 2006, osierocając córki Marysię i Martę. Pogrzeb odbył się w czwartek 5 października. Poprzedniego dnia, podczas Różańca, Marta bardzo mile wspominała mamę, a Instruktorzy z hufca przygotowały skromny kominek dla Dhny Halszki.

DP